

man skal hente Dyrslægen, saa faar man at vide, hvad Befordringsgodtgørelsen løber op til; den er ikke helt gratis. Jeg tror derfor ikke, det vil blive dyrere at gennemføre den Kontrollform, der er foreslaaet i § 1, end den, der vilde fremkomme ved Gennemførelsen af Bestemmelsen i § 2, ført ud over hele Landet. Ved denne vil det vise sig, saaledes som Dyrslægen skrev i Medlemsbladet, at det vil blive Milliontab for Dyrslægerne, og det vil være Udgifter, som selvfølgelig vil blive lagt paa Befolkningen foruden Udgifterne til Befordringsgodtgørelse, som ikke vil blive ringe.

Gennemførelsen af dette Forslag vil jo kun indføre den samme Kødkontrol paa det indenrigs Omraade, som vi nu har ved Udførselen af Kød til Udlandet. Der er det jo saadan, at Kød kan kun udføres fra de offentlige Slagtehus og Eksportslagterierne. Det har man fundet er den bedste og mest betryggende Kontrol, den eneste forsvarlige ved Kødudførsel. Man finder ikke der, det er for bekosteligt at føre Kreaturerne ind til Slagterierne, naar de skal til Udlandet. Selv om jeg nu i og for sig er enig med de Talere, der helst vil have gennemført en obligatorisk Kødkontrol for hele Landet, mener jeg alligevel ikke, det vil være rigtigt at gaa den Vej, fordi jeg synes, at de Kommuner, som mener, at det er forsvarligt at nøjes med § 2-Kontrollen, skal have Lov til at beholde Retten til en saadan, de maa saa selv have Ansvaret for den, men disse Kommuner skal fremtidig efter min Mening ikke have Ret til at indføre Kød til andre Kommuner, som mener, at denne Kontrol er for daarlig. Disse Kommuner skal være fritaget for Indførelse af Kød fra de andre Kommuner, ligesom Forholdene er for Øjeblikket med Hensyn til Eksporten.

Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem Hr. Hedelund vil forsvare § 2 saa stærkt, som han gør, og samtidig vil insinuere, at Kontrollen i § 1-Kommunerne ikke er saa god, som den burde være, uden at nævne, hvad det er, det ærede Medlem mener er foregaaet i disse Kommuner, som ikke er rigtigt. Jeg synes, at man bør afholde sig fra at fremsætte saadanne Insinuationer, men hvis der er noget, der er galt, saa bør man komme frem med det i Dagslyset. Det er jo muligt, at der kan begaaes Fejl i de forskellige Kommuner og under de forskellige Kontrollformer, men det er givet, at begaaes der Fejl i en Kommune, hvor der er offentlige Slagtehus eller Eksportslagterier, saa har man meget lettere ved

at faa det draget frem i Dagslyset og faa det til Offentlighedens Kundskab, end naar der begaaes tilsvarende Fejl ude omkring hos den enkelte Slagter. Der er det jo ikke saa let at faa fat i det, der er ikke saa mange Mennesker, der kan kontrollere det.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund gik endogsaa saa vidt, at han vilde forsvare, hvad der var sket ovre i Randers Amt i Harridslev-Albæk Kommune, og han sagde, at det, der var sket, var dog ikke saa farligt, som det var slaaet op til. Man fik nærmest det Indtryk af hans Tale, at der ikke var sket saa stor Skade, at der var Grund til at paatale det skete. Jeg synes, det vilde være uklogt ikke at lade det komme frem i Dagslyset, naar den Slags Ting sker, som her er foregaaet. Jeg synes tværtimod, at det bør paatales, og der bør tages de Forholdsregler derimod, som kan tages. Jeg staar her med en Redegørelse fra Veterinærinspektøren, som viser, at man i Administrationen tillægger det stor Betydning og mener, at det er en meget mangelfuld Kødkontrol, der her er foregaaet. Der skrives i denne Redegørelse — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse nogle Linier —: „Resultatet af min Undersøgelse blev, at de tre Kroppe alle var kassable, og at Dyrslæge Larsen havde undersøgt dem meget mangelfuldt og bedømt dem paa en ganske uforsvarlig Maade“. Jeg synes ikke, man kan give en skarpere Kritik af en Kontrol end den, Veterinærinspektøren her giver. Han skriver videre: „Den nødslagtede Krop var meget tuberkuløs, der fandtes bl. a. udbredt og ufuldstændigt udrenset Tuberkulose i de serøse Hinder samt frisk udbredt og tydelig Tuberkulose i Rygmarvshinden“ . . . . . o. s. v. Og han udtaler videre: „Den ene af de to Kroppe fra Slagter Henningsen havde udbredte tuberkuløse Belegninger paa de serøse Hinder; disse var pudsede, saa en Del af Tuberkulosen dermed var fjernet, men endnu sad store Partier tuberkuløs Bryst- og Bughinde og adskillige tuberkuløse Lymfekirtler tilbage. I venstre Bovkirtel fandtes en bønnestor tuberkuløs Knude“. Jeg synes, at efter en saadan Indberetning kan man ikke sige, at det er Forhold, som ikke er saa slemme, og som er blevet slaaet for stærkt op; jeg synes, det er Forhold, som er saa graverende, at de absolut bør paatales. Dermed skal naturligvis ikke være sagt, at § 2-Kontrollen som Helhed er daarlig, men det forekommer mig, som sagt, selvindlysende, at hvis Dyrene slagtes paa private Slagtesteder og der bliver begaaet Fejl eller rettere sagt